

Ağlaşır Dudakta Bir Nihavent

– DemirMUTLUGİL · 04 Şubat 2013

.
tutuşturlar elime acemaşiran bir sevda
çargah makamlanır kış günüm
kıymığı batar sazın tenime,
iki lafın arasında
ağlaşır dudakta bir nihavent
ruhun duymaz
ruhum duyar
ruhum doyar

yırtık eldivenleri üşür,
parmak uçlarımın peşrevinde
dikerim gözümü iğnesiz oyalara,
ibrişim ararken yumağım
laf açar avucumda,
üç kuruşluk sözler
uzar tırnakları,
kendi halinde cümlelerin

sıfatsız güfteler yaparım,
peşrevsiz ellerine
öznesiz besteler
şiiirler yazarım etiketsiz şişelere,
kıyın dalgalarına atarım
aramızdan su sızar
karpuz kabuğu düşer,
üşümüş denizlerime
şaşarım...

eteği değer su kenarlarıma,
iki kat çoraplı kadınların
şehre şemsiyesiz yağmurlar yağar
kaçışır yangın yerlerim
nemlenir ebemkuşaklarının renkleri,
el yazması gölgede

elleşir nakış tutmayan gergefte ,
kumral saçlı hal ve gidişler
dudak büker dil altlarının ağusu
bizleşir bitişler

ıslanır gayrı resmi evlerin,
cam güzelleri
h/içlenir gün
içlenir iç kapıların,
canı yanık menteşeleri
adın düşer dilime yüzükoyun
körelir duyguların bileyi
hiçleşir dünün resimlerinin,
vesikalık gülüşleri
kımıltısı fısıldaşır,
göze alınmış sonların
yaşlanır sonu malum hikayelerin,
ser sefil düşleri

susar hayalhanelerin helali hoşu
susar acemaşiran
susar nihavent
susar kul korkusunda,
karınca duaları
susarız...
susar nihayet

Demir Mutlugil